

cambium m. Meristem
secundari que dona lloc a la
formació del súber i a la
creixença, en gros, del
tronc

Una cambra amb dos llits. Dormir
cadascú a la seva cambra. La meua

En alguns centres, per posar
golfes, la part alta d'una
casa | cambra de treball. |

1 gentilhoma de cambra.

camatrencar v. tr. trencar

~~una camera~~ una petita
(a un animal). Portant així els
anyells els camatrencaràs. Cam-
trencar una perdin.

X
cambra f. Habitació, peça d'una
casa, esp. de dormir o destinada
a l'ús d'un. | La cambra del rei.

| Treballar en cambra, privadament.

| Música de cambra, per ésser exe-
cutada a una sala (per oposició
a música de teatre, d'església):
sonates, dues, trios, quartets, etc